

Kenanlı karı

Matta 15:21-28

21 İsa oradan ayrıldı, Sur ve Sayda rayonuna geçti. 22 O yerlerden Kenanlı bir karı İsa'ya geldi, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutulmuş, çok kötü durumdadır" diye bağırdı. 23 İsa karıya hiçbir karşılık vermedi. Öğrenciler yaklaştılar ve "Gönder şu karıyı, gitsin!" diye yalvardılar. "Arkamızdan bağırıyor" dediler. 24 İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim" diye cevap verdi. 25 Karı yaklaştı ve "Ya Rab, bana yardım et!" dedi ve Onun önünde yere kapandı. 26 İsa ona, "Kızanların ekmeğini almak ve onu köpeklere atmak doğru değildir" dedi. "Karı, "Haklısın, Rab" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen ekmeğin kırıntılarını yerler." 28 O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: "Ey karı, imanının büyük! Dilediğin gibi olsun." Ve karının kızı O saatte iyileşti.

Okuduđumuz bu ayetleri anlamak kolay değildir. Bu ayetleri okuyoruz, ama kafamıza birçok soru geliyor:

- Niçin İsa Mesih Sur ve Sayda rayonuna gitti?
- Niçin İsa Kenanlı karıya cevap vermedi?
- Niçin İsa İsrailli olmayan insanlara "köpekler" dedi?
- İsa yalnız İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gönderilmişse, nasıl bizi kurtarabiliyor?

Bu sorulara cevap bulmak zordur. Bunun için bu ayetleri seçtim. Kafamıza gelen sorulara beraber cevap bulmaya çalışalım.

- Niçin İsa Sur ve Sayda rayonuna cekildi?

Sur ve Sayda rayonu İsrail topraklarının dışındaydı. Orada Fenikeliler ve Kenanlılar yaşıyorlardı. Buranın insanları Allahı tanımıyorlardı. Yahudiler bu rayona gitmek istemiyorlardı, Fenikelileri ve Kenanlıları sevmiyorlardı. Fenikeliler de Yahudilere iyi gözle bakmıyorlardı. İsa öğrencilerini Müjdeyi duyurmak için birçok yere gönderdiği vakit onlara, "yalnız Yahudilerin köy ve kasabalarına gidin, İsrail topraklarının dışına çıkmayın" diye söylemişti (Matta 10:5). Niçin şimdi İsa Sur ve Sayda'ya gitti? İsa Yahudilere - İsraililere gönderilmiş değil miydi?

İsa Mesih, Yahudilerin arasında Allahın sözünü öğretiyordu. Yahudilerin din öğretmenleri ise İsa'yı sevmiyorlardı, onlar İsa'nın büyük düşmanı idiler. İsa Mesih onlardan korkmuyordu. Ölümünden de korkusu yoktu. İsa'nın acı çekeceği,

öleceği vakit daha gelmemişti. İsa öğrencilerini yanına aldı ve birinci kere İsrail topraklarını terk etti ve başka bir yere gitti. Sur ve Sayda rayonunda Yahudilerin din öğretmenleri İsa'yı rahatsız etmeyeceklerdi.

(Bazı yerlerde Yahudilerden söz ediyoruz, bazı yerlerde de İsraililerden. Bu iki söz arasında bir fark var mıdır? Allahı tanıyan birinci insanlar arasında peygamber İbrahim, İshak ve Yakup vardı. Allah Yakup'a "İsrail" adını da vermişti. Onun çocuklarına ve torunlarına "İsrailoğulları" ya da "İsraili" deniliyor. Yakup'un on iki çocuğu vardı, onlardan birisi Yahuda 'ydı. Yahuda'nın çocuklarına "Yahudi" diyoruz, ve tabii ki, onlar da İsrailidirler. İsrail'in padişahları Davut ve Süleyman'dan sonra İsraililerin arasında bir ayrılık oldu. Yahuda ailesinden olanlar, yani Yahudiler, ve İsrail'in öbür çocuklarının ailelerinden gelenler de kendilerine ayrı padişahlar seçtiler ve böylece iki ayrı topluluk oldu. İsraililerin birçoğu Allahı seslemediler ve onun için Rab onları korumadı. Büyük savaşlar oldu ve birçok İsraili başka devletlere götürüldü. İsa Mesih'in günlerinde yalnız Yahudiler bir topluluk, ya da bir millet olarak kalmıştı. Yahudiler, aynı zamanda İsrailiydiler ve İsrail topraklarında yaşıyorlardı.)

"İsa öğrencileriyle beraber İsrail topraklarından ayrıldı ve Sur ve Sayda rayonuna gitti. Orada bir eve girdi. İsa istemiyordu insanlar Onun bu rayona geldiğini bilsinler, ama O gizli kalamadı." (Markos 7:24)

İsa Mesih Kenanlıların arasında tanınmak istemedi. Her halde Onun isteği, kimsenin kendisini tanımadığı bir yerde öğrencileriyle beraber dua etmek ve dinlenmektir. Birçok kere İsa Mesih kalabalık olmayan, sessiz yerlere çekiliyor, dua ediyor ve Allahın isteğini soruyordu. İsa, Allahın isteğini "sormadan bir adım atmıyordu. Çünkü Onun isteği, Allahı şanlamak ve günahlı insanları Allaha kazanmaktı. İsa ile Allah arasında tam bir birlik vardı. Bir yerde İsa şöyle dedi: "Ben kendiliğimden bir şey yapamıyorum, işittiğim gibi karar veriyorum. Benim kararım doğrudur, çünkü kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmak istiyorum " (Yuhanna 5:30).

- Kenanlı karı kimdi?

İsa Mesih Sur ve Sayda rayonuna geldikten sonra, Yahudilerin "Allahsız" saydıkları Kenanlılardan bir karı yaklaştı. "Ya Rab, Davut oğlu, halime acı ! Kızım bir cine tutulmuş, durumu çok kötü" diye yalvardı.

Karı Yahudi değildi, Allahı tanımayan bir millettendi. Ama bu karı İsa Mesih'i tanıyordu ve Onun hakkında bilgisi vardı. Mesih'in, padişah ve peygamber olan Davut'un hanesinden geldiğini, beklenen Kurtarıcı olduğunu duymuştu. Aynı zamanda karının büyük bir sıkıntısı vardı. Kızısının ağır bir hastalığı vardı. Bu hastalık bir beden hastalığı olabilir ya da bir ruh hastalığı, ya da her ikisi. Anası,

kızının cine tutulduğunu söylüyordu ve bir çare bulabilmek için İsa'ya gelmişti. İsa Mesih'e gelen bu ana, tam doğru yere gelmişti, çünkü insanları her çeşit sıkıntıdan kurtarabilecek kişi İsa Mesih'tir.

Yardımanın nereden geleceğini bilmek çok önemlidir. Sıkıntılı ve hasta insanların çoğu önce insanlardan yardım beklerler. Birçok doktorları, bakımcıları ve muskacıları dolaşırlar. Çaresiz kaldıktan sonra, Allahtan da yardım istemeye başlıyorlar. Bu Kenanlı karının önce başkalarından yardım istemiş miydi, istememiş miydi, bilmiyoruz, çünkü Kutsal Kitapta yazılı değildir. Ama karı, yardım dilemek için İsa Mesih'e geldi. Kutsal Kitapta bu yazılıdır.

Davut Peygamber, 121'inci Mezmurunda, yardımın bize nereden geleceğini şu güzel sözlerle söyler: "Gözlerimi dağlara kaldırıyorum. Yardımım nereden gelecek? Yardımım gökleri ve yeri yaratan Rabdendir."

- Kenanlı karı İsa'ya nicin "Davut Oğlu" dedi? - "Davut Oğlu" sözü ne demektir?

Kenanlı karının kullandığı "Davut Oğlu" sözü, Allahın eskiden İsrail halkına verdiği vaatlerde de geçer. "Vaat etmek" "söz vermek" demektir. Allah İsrail halkına bazı şeyler için söz verdi, İsraililere bazı vaatlerde bulundu. Allah önce İbrahim, İshak ve Yakup'la bir antlaşma (Bulgarcası: zavet) yapmıştı. Musa ve Davut Peygamberin vaktında Allahla İsraililer arasındaki antlaşma yenilendi. İsrailoğulları Allahın seçtiği halk olacaktı, Allah da onların Allahı olacaktı. Onlar Allahtan başkasını tanımayacaklardı, Allahtan başkasını övmeyeceklerdi ve Allahın gösterdiği yoldan yürüyeceklerdi, Allahın buyruklarını ve zakonlarını tutacaklardı. Allah da onları koruyacaktı, onları bereketleyecekti. Allah ta 0 vakit onlara Davut Peygamberin hanesinden gelecek bir Kurtarıcı-Padişah göndereceğine söz vermişti. Beklenen bu Kurtarıcı-Padişaha "Davut Oğlu" denilirdi. Beklenen bu Kurtarıcı-Padişahın başka bir adı "Mesih"ti.

Eski Antlaşma'da, padişahlar ve peygamberler yağla meshediliyordu. Yani bir koçboynuzuna zeytinyağı konuluyor ve bu yağ padişah ya da peygamber olacak kişinin başına dökülüyordu. Başına yağ dökülmüş kişiye "Mesih" deniliyordu. Verilen peygamberlik sözlerine göre beklenen padişah "Mesih" körlerin gözlerini açacaktı, topalları yürüsünler diye ayağa kaldıracak, cüzamlıları temizleyecek, sağırlar işitsinler diye kulaklarını açacak, ölüleri diriltecek ve fakirlere Müjde'yi duyuracaktı (Yeşaya 42:7 / Matta 11:5).

İsa, hizmeti sırasında birçok gösteriş (mucize) yaptı. Bunu gören Yahudi halkı Allahın vaatlerini hatırladı ve "Acaba vaat edilen ve beklenen 'Mesih' bu mudur?" diye sormaya başlamıştı. Din öğretmenleri, "Hayır, İsa beklediğimiz 'Mesih' olamıyor dediler, ama bazıları "bu adam Mesih'tir" dediler. İsa'nın yanına gelen Kenanlı karı, Allahın İsrail halkına olan vaatlerini biliyordu ve kendi

kendine "Bu İsa, beklenen 'Mesih' olmalı" diye karar vermişti. Bu yüzden büyük sıkıntısında İsa'ya "Davut Oğlu" diye seslendi. İsa "Davut Oğlu Mesih"se, O, kızını cinden, hastalıktan ve her rahatsızlıktan kurtarabilecekti.

Karının bu düşünceleri doğruydu. Ama kendisi İsraili değildi. Fenikeliler, Kenanlılar ve Filistinliler Allahın İsraililerle yaptığı antlaşmanın içinde değildiler, Allah o vaatleri onlar için vermemiştir. Kurtarıcı-Padişah Mesih İsraililer için gelmişti. İsraili olmayan insanların Mesih'ten iyilik istemeye ve iyilik beklemeye hakları yoktu.

- Niçin Allahla Antlaşma yapmamış insanların Allahtan iyilik istemeye ve iyilik beklemeye hakları yok?

Birinci insanlar Adem ve Havva, Allaha güvenmediler. Onlar Allahı seslemek istemediler, Onun sözüne karşı geldiler. Günah sonra bütün insanlara geçti. Hepsi Allahın buyruklarına karşı geldiler. Bu yüzden insanların Allahtan iyilik istemeye, iyilik beklemeye hakları yoktur. Ancak Allah tarafından -- İbrahim gibi – seçildik mi ve Allahla bir antlaşmaya girdik mi, Allaha karşı olan dikkafalılığımız ve asiliğimiz bağışlandı mı, o zaman güvenle Allaha yaklaşabiliyoruz ve Ondan merhamet isteyebiliyoruz. Kenanlılar ve Fenikeliler Allahla böyle bir antlaşmaya girmemişlerdi. Yunanlılar, Bulgarlar, Türkler, Almanlar ve Ruslar da millet olarak Allahtan uzaktırlar, antlaşmanın dışındadırlar. Kenanlılar ile bizim arasında hiç fark yoktur. Günahlarımız yüzünden değil Allahın merhametini, ancak Allahın öfkesini hak ettik.

Eski Antlaşmanın dışında olan Kenanlı karı İsa'ya "Ey Davut Oğlu" diye seslendi, ama İsa ona cevap vermedi. İsa istiyordu Kenanlı karı anlasın, Allahtan iyilik beklemeye hakkı yoktur.

- Niçin İsa'nın öğrencileri "Bu karıyı gönder, gitsin" dediler?

İsa'nın öğrencileri, Kenanlı karının İsa'ya seslenmesinden hoşnut olmamışlardı. "Bu karıyı bizden uzaklaştır" dediler İsa'ya. Niçin? Çünkü karı onların arkasından devamlı bağıyordu. Onun bağıması insanların dikkatini çekiyordu ve belki de öğrenciler bu durumdan utanıyorlardı. Öğrencilerin tek düşünceleri, bu karıdan bir an önce kurtulmaktı. Karının büyük sıkıntısını, acısını onlar paylaşmıyorlardı. Ama İsa Mesih, öğrencileri gibi düşünmüyordu. Yardıma muhtaç olan birisine İsa ilgisiz kalamıyordu. Hiçbir vakit birisinin sıkıntısı karşısında İsa'nın yüreği soğuk kalmadı. Karının bu sıkıntılı haline de acıdı. Peki, niçin İsa Kenanlı karıya hemen cevap vermemiştir? İsa her zaman her şeyden önce Allahın isteğine ve zamanına bağlı kalıyordu. Aynı zamanda da İsa, karının Allahın önündeki yerini daha iyi anlamasını istiyordu. Ve önemli bir nokta daha: karıya çabuk yardım etmemekle İsa onun imanda büyümesini sağlıyordu.

Öğrenciler, başka Yahudiler gibi, Kenanlıları hor görüyorlardı. Yahudiler, Allahı tanıdıkları için ve "Allahın halkı" sayıldıkları için gurur duydular, Allahın bereketlerini hak ettiklerini düşündüler. İsraili olmayan milletleri günahlı, kirlili ve Allahsız saydılar. Bu milletlerin ancak Allahın gazabını, öfkesini, lanetini, cezasını hak ettiklerine inandılar. Düşünmediler ki, İsraililer ve İsraili olmayanlar aynı derecede günahlıdır ve hepsine aynı derecede Allahın merhameti lâzım.

İsraililer ve İsraili olmayanların arasında büyük bir ayrılığın olduğu ve aşırı bir şekilde birbirlerinden uzak kaldıkları İncil Kitabının birçok yerinden anlaşılıyor. Şöyle ki, bir İsraili yolculuk ederken İsraili olmayan bir kişiden su istemesi çok tuhaf ve olmayacak bir şey sayılıyordu (Yuhanna 4:9). Yahudi olan Elçi Petrus'un, bir Romalı yüzbaşının davetiyesini kabul etmesi ve onun evine girmesi İsraili din öğretmenlerine göre yasaktı (Apostolların İşleri 10:27).

Tevrat Kitabında (Eski Antlaşmada) İsraili ve İsraili olmayanların arasında her kontaktı yasak eden bir ayet bulunmuyor. Ama İsrail ve komşu milletlerinin arasında kız vermek ve kız almak Tevrat kitabına göre kesinlikle yasaktı. Çünkü yabancı karılarla evlenen İsraili adamların bazıları yabancı ilahlara, putlara tapınmaya başlamıştı. Buna Allah nasıl razı gelsin?

İsraililer arasında temizlik için birçok zakon vardı. Bazı hayvanların eti yenilmiyordu, hayvan yağlarını yemek ve kanlarını içmek de yasaktı. Bazı hastalıklar insanı "kirlili" yapıyordu, hastanın oturduğu ve yattığı yerler "kirlili" sayılıyordu. Hastaya, ya da onun yatmış olduğu yere dokunan insan da "kirlili" sayılıyordu ve dua evine gidemiyordu, ölmüş bir hayvana ya da ölmüş bir insana dokunan kişi de "kirlili" sayılıyordu. -- İsraililerin arasında bile bütün bu zakonlara dikkat etmek çok zordu. Ama İsraili olmayanların evlerinde bu "kirlilikten" nasıl korunabiliyorlardı? İsraili din öğretmenleri "kirlilikten" o kadar çok korkuyorlardı ki, "en iyisi, komşu milletlerle hiçbir kontaktımız olmasın" dediler ve buna göre kendilerine zakonlar koydular.

İsa Mesih, zakoncu İsraililer gibi ve öğrencileri gibi düşünmüyordu. O, kimseyi hor görmüyordu. Hastalara dokunmaktan, günahlı kimselerle beraber yemek yemekten korkmuyordu. O, milleti ne olursa olsun, her insanı seviyordu ve şimdi de sevmektedir.

- İsa niçin "Ben yalnız İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gönderildim" dedi?

İsa'nın bu sözü sert, ama doğru bir sözdü. İsa kendi halkına, yani İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gönderilmişti. Padişah Davut'un hanesinden gelmişti. Kendisi bir Yahudiydi, bir İsrailiydi. Kendisi hakkında yazılmış olan bütün peygamberlik sözlerini yerine getirecek olan Kişiydi; İsrail evinin kaybolmuş

koyunlarına İyî Çoban olmaya gönderilmişti. İsa, Kenanlı karının bunu anlaması ve tanınması için öğrencilerine böyle konuştu, karıya acımadığı için değil!

- Kenanlı karı İsa'nın bu sert sözlerini işittiği vakıt nicin oradan ayrılmadı?

İsa Mesih karıya yardım etmedi, sert sözler söyledi, ama karı vazgeçmedi, karı İsa'dan uzaklaşmadı. Tam tersine, o, İsa'ya daha çok yaklaştı. Karı kendini İsa'nın önüne attı. "Ya Rab, bana yardım et, kızımı cinlerin elinden kurtar" dedi. İsa'dan dilediğini almak için karı her şeyini vermeye razıydı. İsa'nın kızını iyileştireceğine tam güveniyordu.

Sevgili kardeşlerim, biz de İsa Mesih'e güveniyor muyuz? Zor ve sıkıntılı durumlarımızda ümitsizliğe düşmeden, sabırla ve devamlı olarak isteklerimizi Allaha bildiriyor ve Ondan cevap bekliyor muyuz?

- İsa niçin İsraili olmayan insanları köpek yavrularına benzetti?

Karının İsa'ya tapınması ve yalvarmasına karşılık İsa Mesih ona şu cevabı verdi: "Kızanların ekmeklerini almak ve onları köpek yavrularına atmak doğru değildir."

Allahla antlaşmaya girmemiş, günahlı insanların Allahın bereketlerinden pay almaya hakları yoktur. Onların Allahtan iyilik istemeye, iyilik beklemeye hakları yoktur. Köpeklerin de, kızanların sofrasından yemeye hakları olmadığı gibi.

Daha önce de dediğimiz gibi, Allah İbrahim'in imanına ve itaatine baktı, İbrahim'in hanesinden olanlara özel (spetsial) vaatlerde bulundu. Onlarla bir antlaşma yaptı. Antlaşma yapan kişiler birbirlerine söz veriyor ve birbirlerine bağlanıyorlar. Biz Allah ve İbrahim arasındaki antlaşmaya "Eski Antlaşma" adını veriyoruz. Çeşitli peygamberler aracılığıyla Allah Kendisini İsraililere tanıttı. Değil putlara, yalnız Ona bağlı kaldıkları vakıt Allah İsrailoğullarına Baba, İsrailoğulları da Allaha çocuklar ve kızlar olacaktı (2 Korintliler 6:18). İsa, bu kızanlara ekmek vermeye -- ve ekmek olmaya -- gelmişti. Puta tapan komşu milletler bu antlaşmanın dışındaydılar. Onların Allahın sofrasından yemeye hakları yoktu. İşte, İsa'nın karıya "köpek yavruları" sözü söylemesi bundandı.

- İsa Yeni bir Antlaşma getirmede mi? Nicin Eski Antlaşmaya göre konuştu?

Evet, Allah İsa Mesih aracılığıyla insanlarla yeni bir Antlaşma yaptı. Ama bu Yeni Antlaşma'nın başlayabilmesi için İsa'nın bizim için acı çekmesi ve ölmesi lâzımdı. İsa'nın Kenanlı karıyla konuştuğunda Yeni Antlaşma yakındı, ama daha Eski Antlaşma zamanıydı.

- Kenanlı karı nicin İsa'ya "Sen haklısın" dedi?

İsa Kenanlı karıya "Kızanların ekmeklerini almak ve onları köpek yavrularına atmak doğru değildir" dedi. Karı bu sözleri işitti ve İsa'ya: "Haklısın Rab" dedi, "ama küçük köpekler de efendilerinin sofrasından düşen ekmek kırıntılarından yerler."

Karının imanı sarsılmıyor. İmanı onu kurajlı yapıyor. İsa Mesih de bu karının imanına hayrandır.

Karının İsa'ya verdiği karşılık çok güzeldi. Karı, İsa Mesih'in söylediği o sert söze razı geldi. "Haklısın Rab" dedi. Karı, kıymetsiz ve Allahsız sayılan, İsraili olmayan, "Eski Antlaşma"nın dışında olan bir insanın yerini aldı. Şöyle diyordu: "Sen haklısın, ya Rab! Ben masanın altındaki köpeklerden biri gibiyim. Sofradan yemeye hakkım yok. Ama bazen ekmek kırıntıları sofradan düşüyor. Ekmek kırıntılarından yemek için bana izin vermeyecek misin? Biliyorum ki, Senin önünde durmaya, Senden bir yardım dilemeye ve kızımı iyileştirmeni istemeye hakkı olan biri değilim. Ama hiçbir şeyi hak etmeyen biri olarak geliyorum ve kızıma yardım etmen için Sana yalvarıyorum."

Sayırsız kere Allahı seslemedik. Allahın istediğini yapmadık. Allahın önünde durmaya hakkımız yok, ama Allah bize İsa Mesih'te sevgi, merhamet ve yakınlık gösteriyor! Kısaca "Yeni Antlaşma"nın anlamı budur, İncil'in müjdesi de budur. Mesih, günahlı ve uzakta olan insanlara acıyor, onları Göklerdeki Baba'yla barıştırıyor.

- "Yeni Antlaşma"da İsraililerle İsraili olmayanlar arasında fark var mı?

İsa Mesih'i dünyamıza göndermekle, Allah insanlarla yeni bir antlaşma yaptı. Bu "Yeni Antlaşma"da Allah bir insanın hangi haneden, hangi milletten geldi bakmıyor, bir insan sünnetli midir, sünnetsiz midir bakmıyor. İsa Mesih'e iman eden ve Ona bağlanan her insan bu "Yeni Antlaşma"nın içindedir. Ama bu "Yeni Antlaşma" ancak İsa Mesih'in kutsal kanının akıtılmasıyla, İsa'nın ölümüne ve dirilmesiyle geçerliğe girdi. İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümü İsraili ve İsraili olmayan imanlıları birleştirdi. Çünkü Kutsal Ruh geldikten sonra Allah bir insanın milletine, hanesine değil, yalnız imanına ve sevgisine bakıyor. Yeni Antlaşmada, İsrail'den olan Mesih inanlılarıyla başka milletlerden gelen Mesih inanlıları arasında fark yok. İki grupun arasındaki ayrılık, iki grubu önceden ayıran duvar, Mesih'in ölümüyle yıkılmıştır, kaldırılmıştır. Efesliler 2:11-18 ayetleri "Yeni Antlaşma"daki durumu açıklar. Yahudi olan Pavlus, Yahudi olmayan Efesli kardeşlere şöyle yazıyor:

"Bunun için, başka milletlerden doğmuş olan sizler, bir vakıtlar ne olduğunuzu hatırlayın... 0 günlerde Mesih'siz, İsrail'de hakkı olmayan, vaatlerle dolu

antlaşmaların dışında, dünyada ümitsiz ve Allahsızdınız. “Ama bir vakıtlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa’da, Mesih’in kanı sayesinde yakınsınız.” ”Çünkü Mesih’in kendisi barışımızdır. O, Kutsal zakonu, buyrukları ve adetleriyle beraber geçersiz kıldı ve iki topluluğu (yani İsrailileri ve İsraili olmayanları) birleştirdi, kendi bedeninde aradaki duvarı, yani düşmanlığı yıktı. İsa’nın isteği, bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratmak ve esenliği getirmek, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıh aracıyla bir bedende iki topluluğu Allahla barıştırmaktı. "O geldi ve hem uzakta olan sizlere, hem de yakındakilere esenliği müjdeledi. "Onun aracıyla hepimiz aynı Ruh'ta Baba'nın huzuruna çıkabiliriz.

- İsa, Eski Antlaşma vaktında nicin Kenanlı karının kızını iyilestirdi?

Bu soruya cevap bulmak için bir daha Kenanlı karının güzel cevabına dönmemiz lâzım. Karının sözlerine göre, küçük köpekler kızanların ekmeklerini yemeyecekler, kızanlar aç kalmayacaklar, kızanların sofrası çok zengindir. Kenanlı karı, Mesih'in merhametinin ne kadar zengin ve kuvvetinin ne kadar sonsuz olduğunu anlamıştı. İsa, karının kızısını cinlerden kurtardı mı, bu, İsa için küçük bir şey, ancak sofradan düşen bir "ekmek kırıntısı" gibi olacak. İsraililer istedikleri kadar bereket sofrasından yiyebilirler.

Kenanlı karı, İsa Mesih'i haklı gördü, Onun sözüne "Evet Rab, haklısın" diye cevap verdi. İsa da karıyı haklı gördü. Ona, "Ey karı, imanın büyüktür. Her şey dilediğin gibi olsun!" dedi. Karının kızı da o saatte iyileşti.

- İsa karıya "İmanın büyüktür" dedi. Peki, iman nedir?

Müslümanlara "İman nedir?" diye sorduk mu, "İman, Allahın var olduğuna ve yalnız İm Allahın var olduğuna inanmaktır" diyorlar. "İman" sözünü işittiler mi, bazı Müslümanlar hemen "Allaha iman, peygamberlere iman, kitaplara iman, meleklere iman ve dava gününün geleceğine iman" diyorlar.

Bazıları, yalnız sözlerle olan imanın yetmediğini söylerler, imanın Allaha teslim olmak, Allaha bağlı olmak ve Allahı seslemek olduğunu söylerler. İyi ve kötü günlerini Allahın elinden kabul ederler. Müslümanlıktaki zakonları da tutmaya uğraşırlar.

Kenanlı karının imanı çok farklıydı: O, Allahın sevgisine, merhametine, kurtarıcılığına o kadar çok güven bağlamıştı ki, istemeye hakkı yokken İsa'dan büyük iyilik istedi ve isteğinden hiç vazgeçmedi.

Bu karı Rab İsa'ya yüküyle, problemiyle, acısıyla, derdiyle, kaygısıyla geldi. Sonunda ne oldu? Bu karı Rab İsa'da esenlik, teselli ve yardım buldu. İsa Mesih bu karıyı imanı yüzünden övdü, ona imanının karşılığını verdi.

- Büyük iman nedir?

Büyük iman, vazgeçmeyen, yorulmayan, her şeye katlanan, sarsılmayan imandır. Hiç cevap almadığı vakıta, "köpek" sayıldığı vakıta, ona aşağılayıcı, kırıcı sözler söylendiği vakıta Rabbe güvenmeye devam eden bu iman İsa Mesih'in gözünde çok kıymetliydi.

Tekrar soruyoruz: Büyük iman nedir? Büyük iman, alçakgönüllü bir insanın göğü ve yeri yaratan diri Allaha gelmesi, Ona tam güvenmesi ve Ondan büyük ve iyi şeyler beklemesidir.

Kenanlı karının imanını kuvvetlendirmek, sağlamlaştırmak ve derinleştirmek için İsa Mesih ona şaşırtıcı bir şekilde davranmış, çetin sözler söylemiştir. Ama sonunda karı Allaha çok yakın olmuş ve kızının kurtuluşunu görmüştür.

Bu karının imanı, Rabden öğrenmeye hazır olması ve Rabbe güvenmesi bize örnek olmalıdır. Bizler de zor ve sıkıntılı durumlarımızda, kötü günlerimizde ümitsizliğe düşmeden, sabırla ve güvenle Rabbe bağlanmayı öğrenmeliyiz.

Bazen Allah bizi de anlayamadığımız zor yollardan götürür. O vakıt Allaha olan güvenimizi kaybetmedik mi, bize ne mutlu. Darlıkta, baskı altında, şaşkınlıkta Rabbe yakın kaldık mı, ve ümidimizi Ona bağladık mı, imanımız olgun ve altından daha kıymetli olacaktır. Sıkıntımız her ne olursa olsun, Allahın bize olan merhameti sıkıntımızdan daha büyüktür.

- İsa yalnız Yahudiler için mi geldi?

İsa: "Ben yalnız İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gönderildim" dedi.

İsa Mesih yalnız İsraililere mi gönderilmiş? Onun sözleri ve Onun yaptıkları başka milletler için de geçerli midir? Bu soru bizim için çok önemlidir.

Bunun için bu noktada biraz daha çok duralım.

Allahın planlarına göre önce Yahudiler İsa Mesih'ten Müjdeyi duymalı ve tövbeye çağrılmalıydı. Bunun için hem İsa Mesih'in kendisi hem de öğrencileri üç sene boyunca İsraili olmayanlar arasında iş görmediler. Yalnız İsrail topluluğuna konuşuyor ve onların hastalarını iyileştiriyorlardı. Birkaç kere İsa Mesih İsraili olmayanlara yardım etti, ama bu, "kızanların sofrasından düşen ekmek kırıntılarına" benziyordu.

Günler geçti ve İsraili din öğretmenlerinin İsa Mesih'e olan düşmanlığı öyle bir noktaya geldi ki, İsa Mesih'i öldürtmeye karar verdiler. Allahın planına uygun olarak, Allahın seçtiği günde suçsuz olan Mesih çarmıha gerildi ve öldü. Onun ölümü, gömülmesi ve üç gün sonra dirilmesi dünyanın bütün insanların kurtuluşu içindi.

Ölümden dirildikten sonra İsa yalnız kısa bir vakit öğrencileriyle beraber kaldı. Göğe alınmadan önce İsa öğrencilerine, Allahın Padişahlığı hakkındaki Hoş Haberi yalnız Yahudilere değil, BÜTÜN MİLLETLERE bildirmelerini birkaç kere buyurdu. Artık İbrahim Peygamberin hanesinden olanlar değil, İsa Mesih'e iman edenlerin hepsi Allahın topluluğu sayılacaktı. İsa Mesih inanlılarının arasında Yahudi de var, başka milletlerden olanlar da var, ve onların arasında hiç fark yok. Allahın İsa Mesih'te açıklanan sevgisi onları kurtarmıştır.

01.01.2019

Jürg Heusser

Emser Str. 12A, D-65195 Wiesbaden

E-Mail: heusseri@gmxde

Skype: mutlukaynak36